

OMOWNOŚĆ (1) *sb f*

I sg omównością.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Obmowa; tu niezyczliwe, uszczypliwe docinki: A ielli káwkáwie Stáwifz lie: tám wódz zázraz im popuścifz práwie Dałz drógę do rośpułty: ielli téz frogością/ To iuż tám pewna wzgárdá/ z pewną omównością. GosłCast 66.

Cf **OMOWA**, **OMOWIENIE**, [**OMOWISKO**], **OMOWKA**

IM